

temma ollamba kümme taima tähhe omma ja ütstöökümnedes meie ma-ilm, ne jooskva katrin allati temma ümbre ni fui ne ütstöökümnend jonekest sii ûmbre se riistikest keskpeigan tömmatu omma. —

Jaan: Mes veel! — Ei ma usul — Kas mo sis ei ole nánnu, kus páiv hommungul ülestullep, ja taima mõba eddesti fönnip, selli fui temma ärra te läppháp. Ent se meie ma, se ei jose its lohhese. —

Reissa: Silma petwa peafe! Ärra ussu! — Kui finna vanfrega kuwwi uist möda soidat, sis sa tunnet kül, et pérruutav, et sa poigat ei soise. Ent fui sa lootsikun jõkke möda henda alla lossit, kae — sis ei sa finna surembat arwo, kas salsat wai soidat; — ja pu ja puhma, mes jõe were pääl kassuwa, neid näet ötse fui lendasse nemma sinnust möda. Mes sis veel tost üttelde, kui se ma-ilm taima al tühjast läbbi lendap. Eigo sääd ei heiju, ei pér-ruta middo. — Sääd arvat finna sis, et páiv josep eddesi, ni fui wetsa tu-pa ehk puud jõe were pääl sinnust nátti mödajoosifat, kui eissi sõitman ollit. Ent ommete salsap páiv poigal, ja e'si lendat selle ma-ilma pääl fui sure taima säjian temmast möda. Ja terga ja opnu innemise omma sedda ligest ärtseenu j: wáijicewonu, et páiv its poigal salsap, ja et meie ma-ilm temma ümbre peap jooskma, ni fui ollamb ülemba ümbre tallitar,

Joniënne rapput pääd, ja ütel: „Kule nüüd, woi ,ni! — Mes sis jalle ne mu paipo jone sääd tühha pääd „náitava, mes ümbre se pääwakese tömmatu omma.”

Reissa koste: „Me omma ne tecvoa, kost ne ütstöökümnend allamba ümbre se pääwliko neide kessen jooskva. „Kige läpphamban páiva mant, kohhes number 1 em tettu, „em üts ma-ilm, mes paipo wáhhemb om, kui meie ma-ilm, „ja ei náita sedda surembat meie man, et temma wáega „liggi páiva henda hoijap, ja páiva walgu temma paist „missee linnikastap. Number 2 om pea meie ma-ilma suru, „ja nimmitetas sedda hommungutse ja öddangutse hao-täh-hes. Temma hoijap henda its páiva liggi, kui tösser „wai loicle om lännu. Se om sis üts illus, selge, wallus „taiba-täh, mes ma-mees ke ärratunnepe.” —

Sis tannitiwa latse kif ütteskerr ga: „Hao tahte tun-neme kül. Wai to fa meie pääwakese ümbre josep!”

Ent reissa lõnnel råle: „Number 3 se om sis meie „ma-ilm eissi. Se om sis tol rähval, mes hao tähhe råal „ellap, níjamma surr pea náttu, kui meile se hao täht.”

Latse tannitiwa jälle: „Meie ma-ilma ütlite its su-remba ollewat, kui hao täht om!”

Reissa koste: „Ei olle fa paljo, ent laege, to mes „neljanda numero alli om pantu, em wáhhemb veel kui „se hao täht. — Sis tulleva nelli koggonisse wáikest tahte, „mes silsi meie ma-pääd filmaga sugguke ärra ei náttu, „ja jooskva fa its pâle omma teed ümbre pääwliko.”

Latse küssewa sis: „Kas nelli sis mannu om mintu, „neid laema?”

Reissa sellset sis nida: et „kaetas läbbi sesugutse kasi, „ni fui vriili kiaas, mes vikfilmas kutsutas, läratsega „náttas its ärra kül. — Ent párren neidsammu om veel „tolm tahte, 9ma, 10da ja 11da numero al, mes surembas „arvatas fui meie ma-ilm, ja náttas neid taima külge sil-miga kül ärra, kui neid töiste hulgast moistat wáljaotsi. — „Párren neid ei olle sis meie pääwliko wallitusse al muud „leddape.” —

Ent wáikse Jaan jää mótsema, ja hoiik: „Kohhes sis „fu om jenu, tood ütlite fa, et meie pääwakese wallitusse „al piddi ollema?”

Sis koste se Reissa: „Koe, kas miana pea es olles „kuud kaootanu. — Dige kül! — Ent fu ei olle siiski fa „ommete mitte neide töiste ütteröökünnne arwun. Ku om „allambast jaost fui mu. Temma om jalle meie ma-ilma „allamb teendri, ni fui minna üli, et its fa taima tahte „men ülembid ja allambid om. — Kaege sija tühha pâle! „Meie ma-ilm josep sääd 3da numero al ümbre páiva, ja „núüd teme ütte friipsokese temma körwale, se om sis se fu „temma liggi, se wóttap sis joosten its temma ümbre ja „temmagaga ütten pâle eddesi, ni kui hää terraw kutsisokenne „emma perremishego. Ja ni fui meie ma-ilmale se üts „fu enige mannu sätetu om, ni om vikfilmega náttu, et „tol tähyel, mes 9ma numero al salsap, om 4 kuud; tol